

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Ірпінської регіональної Спілки ветеранів Афганістану
(воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО

**ІНВАЛІДА ВІЙНИ
ДОВЕЛИ ДО СЛІЗ**

[стор. 2](#)

**«ЦИТАДЕЛЬ»
ОБ'ЄДНУЄ
ПАТРІОТІВ**

[стор. 4](#)

**ПРОЛІКУВАЛИ
ПОНАД 1000
УЧАСНИКІВ АТО**

[стор. 5](#)

**МИ ДОПОМОЖЕМО
СТВОРИТИ
ОСББ!**

[стор. 8](#)

У ДОБРУ ПУТЬ!

У школах завершився навчальний рік. Цьогоріч науку опановували понад 8000 юнаків та дівчат Ірпінського регіону. Для вас це був непростий навчальний марафон. Але ви пройшли його з гідністю, продемонстрували міцні знання, які вам подарували досвідчені педагоги. Хочу подякувати наставникам молоді за самопожертву, виховання підростаючого покоління в душі патріотизму, любові до Вітчизни.

Прощаються з школою 357 випускників одинадцятих класів. Попереду – здача іспитів, далі їх чекає доросле життя. Хочу щиро всім побажати наснаги, здобуття нових вершин. У добру путь!

Ігор ПАНАСЮК,
голова Ірпінської регіональної спілки
ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів)
та учасників АТО

Завідуючий кафедри військової підготовки Університету Державної фіскальної служби України
Валерій ШЕВЧУК:

«НАШІ ВИПУСКНИКИ — ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СИЛОВИХ СТРУКТУР»

Завідуючий кафедри
військової підготовки
Університету Державної
фіскальної служби України
Валерій ШЕВЧУК

Трагічні події в Україні, пов'язані з окупацією наших територій, ще раз засвідчили прописну істину: якщо бажаєш жити в мирі, то готуйся до війни. Тому сьогодні знову набуває ваги професія військового. Випускники

Кафедра військової підготовки Університету ДФСУ підтримує тісні зв'язки з Ірпінською регіональною спілкою ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО.

кафедри військової підготовки Університету Державної фіскальної служби України цілком можуть скласти інтелектуальний потенціал силових структур, яким потрібні фахівці, пов'язані з галузями економіки, фінансів, права.

Кафедра військової підготовки створена на підставі постанови Кабінету Міністрів України від 4 вересня 1998 року та спільного наказу міністра оборони України і Державної податкової адміністрації від 8 грудня 1998 року. Тут готують офіцерів запасу за трьома військово-обліковими спеціальностями: «Бойове застосування механізованих з'єднань, військових частин і підрозділів», «Фінансове забезпечення і економіка бойової та господарчої діяльності військ (сил)», «Юрисконсультська робота». Найбільш поширена з них — перша. Практично за нею готують командирів взводів.

— На сьогодні відповідно до постанови Кабінету Міністрів України №48 у нас можуть проходити підготовку громадяни України, які мають або здобувають

У курсантів приймають присягу

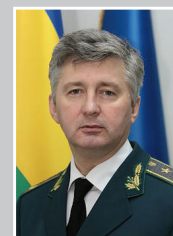
вищу освіту, — розповідає завідуючий кафедрою військової підготовки Університету Державної фіскальної служби України, полковник запасу, кандидат юридичних наук Валерій Шевчук. — Навчання відбувається протягом двох років. Студенти відвідують кафедру

Продовження на стор. 3

• Єднає співпраця

**Головний напрямок –
виховання молоді**

Тісна співпраця єднає Ірпінську регіональну спілку ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО з Університетом Державної фіскальної служби України. Діяльність стосується багатьох напрямків, один із найголовніших – військово-патріотичне виховання молоді.

Вихованням юнаків та дівчат на героїчних традиціях минулого і сучасного постійно переймається виконавч об'язки ректора, д.е.н., професор, Заслужений діяч науки і техніки України Павло ПАШКО. І це дає гарні результати. Ірпінські афганці бажають Павлу Володимировичу на освітянській ниві нових перемог, сподіваються ще на тіснішу співпрацю.

Анатолій МАТВІЄНКО

Працює громадська приймальня!

Шановні ірпінчани! За адресою: м. Ірпін, вул. Шевченка, 5 (вхід з торцевої частини будинку) працює громадська приймальня депутатів Ірпінської міської ради Ігоря ПАНАСЮКА та Івана ЛЕХМАНА, які представляють Партію захисників Вітчизни.

Ви можете звертатися з питань підготовки актів, звернень громадян тощо.

Прийом проводиться з 10.00 до 17.00 щоденно, крім вихідних.

Тел.: (063) 759-98-30, (068) 947-22-87.

ЗА ЯКИМИ ОКРУГАМИ ЗАКРІПЛЕНІ ДЕПУТАТИ?

Ігор ПАНАСЮК, округи №№ 10, 15

Округ №10. м. Ірпін – вул. академіка З.Алієвої, вул. Грибоєдова, вул. Дем'яна Попова, вул. Кірічка, вул. Московська, вул. Ярославська: 1–22Б; вул. Садова: 1–26, 28–32, 36А; вул. Тургенівська: 1, 3, 5–5А, 7, 9, 11, 13–13А; вул. Центральна: 61–105; вул. 8 Березня: 1–24А; пров. Сагайдачного.

Округ №15. м. Ірпін – вул. Ви́сока, вул. В. Павленка: 25–25А, 27, 29, 30А–31, 33, 35–64; вул. Лермон-

това: 1–6/1, 8–8А, 10, 12, 14, 18–18А, 20, 24–66/19; вул. Мечнікова: 20–20А, 22–82; вул. Садова: 41–43, 45, 47–47В, 49, 51, 59, 76–88; вул. Степанівська: 4А, 6А, 8–8А, 22А; вул. Виговського: 15–15В, 17–17А, 19–41; вул. Толстого: 1–23А; вул. Тургенівська: 75–77; вул. Університетська: 19, 21–32, 34–34Г, 36–36Б, 38, 40, 42, 44–46, 48, 50–50А, 52, 54, 56, 58, 60, 62–62А, 64; пров. Лермонтова: 2–14.

Іван ЛЕХМАН, округи №№ 17, 18

Округ №17. м. Ірпін – вул. Лермонтова: 7–7В, 9А, 11, 13, 15–17, 19, 21–23; вул. Садова: 61–61В, 63, 65–65Б, 67–67А, 90; вул. Толстого: 24А–36А; пров. Лермонтова: 1–1Д.

Округ №18. м. Ірпін – вул. Гайдамацька, вул. Глінки, вул. Гоголя, вул. Давидчука, вул. Білокур, вул. Лисенка вул. Некрасова, вул. Ново-Оскольська, вул. Толстого: 40–70А; пров. Гайдамацький, пров. Глінки, пров. Давидчука, пров. Лисенка.

ПОДАРУНКИ – НЕ ТІЛЬКИ НА СВЯТО

Сьогодні багато наших співвітчизників потребують матеріальної допомоги. Для них вона життєво необхідна.

Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), Ірпінська міська організація Партії захисників Вітчизни в особі Ігоря Панасюка та Івана Лехмана, відомий меценат Геннадій Мурашковський забезпечують ветеранів, інвалідів війни, малозабезпечених та багатодітні родини, дітей-сиріт, самотніх людей похилого віку продуктами наборами не лише

на великі державні та церковні свята, а й по буднях. Це вже стало доброю традицією. Подарунки розвозять не тільки представники цих організацій, а й самі керівники. Ось і минулої суботи вони вручили вищезазначеній категорії людей понад 30 продуктових наборів.

– Я дуже вдячний і Ігорю Панасюку, і Геннадію Мурашковському, які мене часто відвідують, – говорить інвалід війни

Дмитро Корнієнко. – Матеріальна допомога дуже своєчасна, важлива і моральна підтримка. Отримав продукти і мій рідний брат Василь, також інвалід. Тож від імені всіх ветеранів висловлюю їм щире подяку. Дай вам, Боже, здоров'я і наснаги у вашій благородній діяльності.

Лідія КОРДОНЕЦЬ

• Ви просили допомоги

Центральну «вулицю» ринку вже ремонтують

До Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО звернулися продавці центрального ринку. «На ринку наше робоче місце, – кажуть вони. – Своєчасно платимо податки, ринковий збір, а він, треба сказати, великий. Тому важливо, щоб були нормальні умови для роботи. На жаль, такі умови відсутні. Центральну «вулицю» ринку після дощів постійно заливає вода. Калюжі такі, що не можна пройти. Тому хочемо, що ви вплинули на керівників центрального ринку, і вони зробили водовідведення».

Про те, що тут і справді ні пройти, ні проїхати візочком чи коляскою після дощу, кореспондент газети переконався особисто **(на фото)**.

Директор ТОВ «Вектор 2002» Олександр Музика нас запевнив: продавці можуть не хвилюватися. Ми вже почали на цій ділянці ремонтні роботи. Після їх завершення вода тут не затримуватиметься, стікатиме в колязю, які зараз облаштовуємо.

Володимир БОЙЧЕНКО

– Мене газовики «дістали» квитанціями, в яких вказується велика заборгованість за послуги з теплопостачання, – розповідає Дмитро Петрович. – Ось дивіться, станом на 01.05. 2016 р. нарахували заборгованість на суму 2427 грн. 55 копійок. Як таке може бути, адже я, як інвалід війни першої групи, маю стопроцентну пільгу. Норму споживання газу, яку мені визначили, не перебираю, навпаки, економлю! Тому я вирішив отримати відповідь на це питання в управлінні газового господарства. По телефону мені повідомили: приходьте 11 травня. Одягнувши військовий китель з орденами і медалями, поїхав на автомобілі в газову контору. В офіс ледве дійшов на двох ковінках. Народу в коридорі першого поверху було дуже багато – не пройти! Я попросив

УЧАСНИКУ БИТВИ ЗА РЕЙХСТАГ СКАЗАЛИ: «ПРИЙШЛИ ЗІ СВОЇМИ «БРЯЗКАЛЬЦЯМИ», І КАЧАЄТЕ ТУТ ПРАВА!»

91-річний житель Ірпеня, інвалід війни першої групи Дмитро КОРНІЄНКО в розмові з журналістом не стримував сліз. Не чекав, каже заслужений ветеран, що на старості віку потраплю в ситуацію гіршу, ніж тоді, коли брав Берлін.

пропустити мене без черги в кабінет №3. Ніхто не заперечив, навпаки, шанобливо поступилися місцем ветерану.

«Що хочете?!» – з викликом запитала мене одна з працівниць. Всього в кабінеті їх було троє. «З'ясувати питання про газову заборгованість», – відповідаю. Натомість вони мені вручають квитанцію! Мені стало погано. Відчуваю, що втрачаю свідомість. Ковтаю таблетку валідолу і прошу подати води. У відповідь лунає: «У нас немає води!». А згодом додають: «У нас немає чашки на воду!».

А далі ще зневажливіші слова кидають у мій бік: одягнув «брязкальця», і думає, що він цар і Бог! Очі зволожився слізьми, комок підійшов до горла. Збираюся з силами і тихо відповідаю: «Я за ці брязкальця кров проливав!».

Зрештою, побачивши, що мені стало справді погано, принесли води. Я давно так не хвилювався. Знову звернувся

до моїх кривдників: хочу зустрітися з начальником! Мені «підказують»: його кабінет на другому поверсі! Відповідаю: як туди піднятися, я ледве до вашого кабінету доплетався. Зрештою, до мене підійшов головний інженер Євген Прима, почав заспокоювати.

Але хвилювання не проходило. Я отримав глибоку моральну рану, не передати словами! Коли 6 травня 1945 року у Берліні мене поранили в ногу, повірте, не було так боляче!

Запитую в Дмитра Корнієнка, чи роз'яснили йому газовики, чому виставляють таку велику заборгованість? «Ніхто тоді конкретно так і не пояснив; думав, зателефонують пізніше, та марно сподівався, хоча відтоді вже пройшло більше двох тижнів», – каже ветеран, витираючи слізи.

... Днями зустрівся з працівниками, які обслуговували Дмитра Корнієнка. Кажу:

як ви так могли поведися з ветераном, навіть води не поспішили подати. «Це все неправда, воду ми подали!», – відповідають. Так, подали, але коли?! Натомість одна з працівниць (називати своє ім'я та прізвище всі троє працівників газоконтори відмовилися – автор) почала звинувачувати... самого ветерана. Мовляв, пройшов в кабінет без черги!? Запитую, чому досі не зателефонували Дмитру Корнієнко, не розказали, скільки платити, і чи треба? «А це не наші обов'язки!». І це замість того, щоб вибачитися перед ним! Їх бездушність шокувала.

Вдалося нормально поспілкуватися лише з фахівцем з реалізації 1-ї категорії Наталією Скапенко. У Дмитра Корнієнка, сказала вона, «висить» заборгованість за квітень-травень-червень 2015 року на суму 708 грн. 85 коп. Для нього з травня по вересень нинішнього року доведена пільгова норма газу 14 м куб. А яка буде в опалювальний сезон – невідомо.

У цій історії не ставимо крапку. Що з цього приводу скаже керівництво «Київоблгазу»? Про це в наступному числі часопису.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

Завідуючий кафедри військової підготовки Університету Державної фіскальної служби України
Валерій ШЕВЧУК:

«НАШІ ВИПУСКНИКИ — ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СИЛОВИХ СТРУКТУР»

Продовження. Початок на стор. 1

один день на тиждень. По завершенню навчання в обов'язковому порядку всі вони призиваються на військову службу та виїжджають на збори, що проходять протягом 30 днів на базі однієї з військових частин Збройних сил, де стріляють з усіх видів стрілецької зброї, озброєння БМП, керують технікою. А потім — складають державний іспит та приймають військову присягу на вірність народу України. Після цього формується особова справа офіцера запасу і направляється до Генерального штабу ЗСУ. Там вона розглядається, а восени усім випускникам присвоюється звання молодшого лейтенанта запасу.

— **Які науки у вас викладаються? Наскільки розвинена матеріально-технічна база?**

— Основними предметами на кафедрі є тактична, вогнева, інженерна та військово-медична підготовка, військова топографія, вивчення систем зв'язку, будови БМП. Для спеціалістів, а саме фінансистів, є економіка, фінансове забезпечення, для юристів — юрисконсультська робота тощо. Окрім того — бойові статuti, стройова підготовка, адже кожен офіцер повинен володіти такими навичками. Навчальний день на кафедрі розпочинається з ранкового шикуння, піднімається Державний прапор України, студенти виконують Гімн.

Кафедра має відповідну навчально-методичну базу для підготовки студентів. Тут є бойова зброя, яка використовується на усіх заняттях з вогневої підготовки. Студенти вивчають її будову, розбирають та збирають, навчаються правильно нею користуватися. Минулого року ми отримали лазерний тир.

Разом – афганці і курсанти

бажаючих, які уже мають чи здобувають вищу освіту, можливо й заочно, не обов'язково у нашому виші, запрошуємо до нас на навчання. Його вартість за весь період — 17300 гривень. Маємо ліцензії на 200 осіб. Студенти в обов'язковому порядку купують військову польову форму, в якій і присутні на заняттях.

На кафедрі на постійній основі працює 13 викладачів, за сумісництвом — 6, більшість із них — офіцери запасу, є 7 кандидатів наук (військових, економічних, юридичних, соціологічних). Це чудово підготовлені фахівці, які залюбки передають студентам свої набуті знання та досвід.

— **Валерію Андрійовичу, наскільки престижно навчатися на вашій кафедрі?**

— Перед нашими випускниками — офіцерами запасу — відкривається перспектива працювати у будь-якій силовій структурі — безпосередньо у Збройних силах України, Національній гвардії, Службі безпеки, Прикордонній службі, Національній поліції та інших. Військове звання надає свої пріоритети. Адже не обов'язково служити командиром взводу, якщо ти здобув таку спеціалізацію. У випускника є цивільна освіта — юриста, економіста, фінансиста. І якщо у силових формуваннях є відповідна вакантна посада, потреба у такому спеціалістові, то чому б не використати свій шанс? Атестована особа — це престиж, форма одягу, а також досить нормальна на сьогодні зарплата. Як відомо, керівництвом держави прийнято рішення про підвищення грошового забезпечення як військовослужбовців Збройних сил, так й інших військових структур.

— **Дівчата у вас теж навчаються?**

— Так, обмежень для них немає, вони також можуть проходити службу в Збройних силах України. На першому курсі їх нараховується майже 40, на другому, який зараз випускається, — 26. Їх також приваблює можливість працевлаштування, зростають можливості знайти хорошу роботу.

— **Чи продовжуються у вас традиції військово-патріотичного виховання?**

— Ми з глибокою повагою ставимося до людей старшого покоління, які ціною власного життя боронили рідну землю від ворога, не забуваємо й наших сучасників, які звільняють територію країни від окупантів. На стендах висвітлюємо подвиги учасників АТО, адже серед них — багато наших випускників, проводимо зустрічі з очевидцями буремних подій. Беремо участь у різноманітних урочистих заходах. Не став винятком і День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Студенти із задоволенням відгукнулися на ініціативу Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) надати допомогу щодо відновлення лінії Київського укріпрайону — ДОТів, що

знаходяться у Романівці. Дуже добре знаю її керівника — Ігоря Панасюка та його побратимів, яким долею судилося побувати у гарячих точках планети. Вони і сьогодні мужньо захищають Батьківщину від ворога, займаються волонтерською діяльністю. Ми давно співпрацюємо, допомагаємо один одному. Маленький приклад: воїни-інтернаціоналісти передали нам музичне устаткування для проведення різних урочистостей та патріотичних заходів.

Наша молодь сповнена патріотизму, юнаки та дівчата навчаються на кафедрі за покликом серця. Сподіваюся, що більшість з них продовжуватиме службу в силових структурах. Запрошуємо усіх бажаючих до вступу на кафедру — це безумовно надасть додаткові можливості у подальшому працевлаштуванні.

Спілкувався Ігор ШВЕЦЬ

Основними предметами на кафедрі є тактична, вогнева, інженерна та військово-медична підготовка, військова топографія, вивчення систем зв'язку, будови БМП

На заняттях з вогневої підготовки студенти в обов'язковому порядку у ньому стріляють. У нас є можливість стріляти з кулемета та пістолета Макарова.

— **Як можна потрапити до вас на навчання?**

— Зараз саме розпочалася вступна кампанія. Абитурієнти, які виявили бажання прийти до нас, пишуть відповідні заяви, демонструють фізичні здібності. Для дівчат — медична, для хлопців — початкова військова підготовка. За результатами вступних іспитів, а також за висновками військово-лікарської комісії студент має бути придатний для служби у Збройних силах. Тому всіх

Дівчата також можуть проходити службу в Збройних силах України

Керівник міжнародної асоціації дослідників фортифікацій «Цитадель»
Павло НЕТЬОСОВ:

«МИ ЗАВЖДИ ГОТОВІ ПРИЙТИ ОДИН ОДНОМУ НА ДОПОМОГУ»

Павло НЕТЬОСОВ біля ДОТУ
в Романівці

Російська агресія проти України круто поміняла плани. Перше від-
рядження в зону бойових дій Пав-
ло Нетьосов здійснив у складі експеди-
ції Національного військово-історично-
го музею у вересні 2014 р. На прохання
Міністерства оборони України підклю-
чилися до операції «Евакуація -200».

– Це була дуже нелегка місія трива-
лістю рік, розповідає мій співрозмов-
ник. – Ми вивозили тіла наших героїв з
Савур-Могили. Зараз ця територія зна-
ходиться під окупантом. Паралельно
вивозили звідси і артефакти. Вони стали
основою експозиції в Національному
військово-історичному музеї. Вистав-
ку на площі 300 кв. метрів відкрили в
листопаді 2014 р. під назвою «Герої не
вмирають». На сьогодні це краща ек-
спозиція в державі. Її унікальність в тому,
що всі речі взяті безпосередньо з поля
бойових дій. Виставку часто відвідують

*Він – особистість неординарна. Своє життя присвятив пошуко-
вій роботі і вивченню історії будівництва укріпрайонів на тери-
торії всієї України. Але, за словами Павла Олександровича, основ-
на його тема – Київський укріпрайон, відновлення, реконструкція
унікальних об'єктів.*

військові, впізнають свої речі. Так, один
із бійців тут побачив свій шеврон, який
йому відірвало вибухом. Дехто з учасни-
ків АТО впізнав за номером свій автомат,
номер автомобіля (а тут представлено
біля 50 номерів), і згадав, хто тоді з по-
братимів на ньому їхав, хто був водієм.

Окремий розділ займає експозиція,
присвячена ірпінським героям – Мико-
лі Личаку та Олександровичу Давидчуку.

Нині виставка стала більш камерною,
тобто живою. Хоча і поповнюється.

Міжнародну асоціацію дослідників
фортифікацій «Цитадель» єднає тісна
дружба з Ірпінською регіональною спіл-
кою ветеранів Афганістану (воїнів-інтер-
націоналістів) та учасників АТО. Насам-

перед у плані патріотичного виховання
молоді, по спільній роботі, починаючи
з 2008 р., з відновлення, реконструкції
ДОТів в мікрорайоні Романівка.

До їх облаштування активно підклю-
чилися і військовослужбовці в/ч А 3027
Національної гвардії України. «Ми з цієї
частини забирали загиблих, – пояснює
Павло Нетьосов. – І завдяки цьому у
нас тісні зв'язки з рідними цих хлопців.
До речі, до цієї частини був приписаний
батальйон «Донбас». Ми завжди готові
прийти один одному на допомогу».

Павло Нетьосов та Ігор Панасюк ви-
словлюють щиру подяку в. о. ректора
УДФС України Павлу Пашку, кафедрам
військової підготовки та податкової

Біля стенду, який присвячений
ірпінським героям –
Миколі Личаку
та Олександровичу Давидчуку

міліції, командуванню в/ч А 3027 за
активну допомогу в облаштуванні уні-
кальних об'єктів, які вже стали туристич-
ними.

Володимир БОЙЧЕНКО

Дружна команда, яка облаштовувала ДОТи

«Ми в захопленні від ваших танців!»

Такі щирі відгуки можна було почути від вдячних глядачів, які при-
йшли 29 травня в Центральний будинок культури на концерт
Студії східного танцю «Відад», яку очолює Любов МИРОНЕНКО.

Його присвятили Всесвітньому
дню захисту дітей. Відбувся
мистецький захід за підтримки
Ірпінської регіональної спілки вете-
ранів Афганістану (воїнів-інтернаціо-
налістів) та учасників АТО – керівник
Ігор ПАНАСЮК та Партії Захисників Ві-
тчизни – керівник Іван ЛЕХМАН.

Це неможливо передати словами. Це
треба бачити, як вишукано, граціозно ви-

ступають на сцені учасники «Відаду», як за
допомогою танців передають красу тіла.

Після кожного виступу зал вибухав
оплесками. Танцюристів тепло привітали
Ігор ПАНАСЮК та Іван ЛЕХМАН, побажа-
ли і далі нести високе мистецтво в маси.

Лідія КОРДОНЕЦЬ

На фото: учасники

Студії східного танцю «Відад»

Фото Валерія МАЛАШЕНКА

ПРОЛІКУВАЛИ ПОНАД 1000 УЧАСНИКІВ АТО

Знайомтесь: Андрій КІХ, начальник Ірпінського військово-медичного клінічного центру професійної патології особового складу Збройних Сил України, підполковник медичної служби. На цю посаду був призначений у квітні 2014 р. Раніше працював у різних структурах Міністерства оборони України. Ми попросили Андрія Юрійовича розповісти, які головні завдання стоять перед закладом.

– Ця лікувальна установа в статусі санаторію Військово-Повітряних Сил колишнього Союзу була відкрита наприкінці 60-х – на початку 70-х років. За часів Незалежності тут функціонували 11 військовий госпіталь, клінічна база військово-медичної академії. І вже майже три десятки років працює клінічний центр.

Військові дії на Сході України змусили нас, паралельно з хірургічними, травматологічними спеціальностями, опановувати нові. Зокрема, ми освоїли напрямки медичної реабілітації.

З початку нинішнього року пролікували понад 1000 учасників АТО! Багато фронтовиків звертаються до нас повторно для лікування і реабілітації. Ми також надаємо медичну допомогу

цивільним особам. Найбільше до нас звертається жителів Ірпінського регіону. Бо знають: у нас кваліфіковані фахівці, лікують також і добрим словом. Взагалі, тут все сприяє оздоровленню: затишні палати, добре обладнані діагностичні кабінети, навколишня природа з настоящим сосновим повітрям.

Держава забезпечує наш клінічний центр медикаментами, лікарськими засобами, різною апаратурою. Медичне обладнання отримуємо також від волонтерів, не байдужих громадян України. Ваша газета неодноразово писала про діяльність волонтерського пункту на базі нашого закладу. Волонтери з нами з перших днів початку російської агресії проти України. Вони далі про-

довжують виконувати, не шкодуючи ні сил, ні часу, дуже важливу місію по наданню допомоги травмованим, пораненим на війні. Зокрема, забезпечують їх деякими ліками, спортивним одягом, натільною білизною, засобами гігієни, продуктами харчування, серед яких власноруч виготовлені смаколики. І за це їм щира подяка!

Кожен із працівників клінічного центру, наших добровільних помічників і партнерів, як от Ірпінська регіональна спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО, вносить свій вклад в оздоровлення наших хлопців. А отже, в нашу спільну перемогу. Бо нам треба сподіватися в першу чергу на власні сили.

НАЙГОЛОВНІШЕ ДЛЯ НАС – НЕ ДОПУСТИТИ ІНВАЛІДНІСТЬ ВІЙСЬКОВИХ

На запитання газети відповідає Олексій ВОЛЯНСЬКИЙ, начальник клініки реабілітації Ірпінського військового госпіталю, полковник медичної служби, кандидат медичних наук

– **Олексію Миколайовичу! Розкажіть більш детально про клініку, яку очолюєте.**

– До складу нашої клініки входять відділення реабілітації, нетрадиційних методів лікування, психологічної реабілітації, фізіотерапії, кабінет лікувальної фізкультури. З початку бойових дій на Сході України нам поставили завдання по відновленню поранених, травмованих військовослужбовців. Раніше, до проведення цієї великомасштабної бойової операції, у нас не було досвіду лікування такого контингенту.

Олексій ВОЛЯНСЬКИЙ проводить прийом пацієнта

З метою вдосконалення існуючої системи реабілітації взялися вивчати досвід європейських країн, США. Заглибилися в медичні джерела, відвідали ряд конференцій, на яких спілкувалися з фахівцями НАТО. Світовий досвід нині впроваджуємо у систему нашої реабілітаційної медицини.

– **Ми сильно відстали у цьому плані?**

– У країнах Європи є спеціальність «фізична реабілітаційна медицина». В Україні, на жаль, навчальні заклади таких фахівців не готують. У нас взагалі відсутня програма медичної реабілітації. Фахівці-інструктори з лікувальної

фізкультури мають обмежені знання по проведенню реабілітації поранених і травмованих військовослужбовців. Відсутній також штатний розпис відділення реабілітації. Він мав би бути затверджений вже давно, бо понад два роки йде війна на Сході України. Відсутні протоколи і стандарти з надання реабілітаційної допомоги, яка відрізняється від лікувального процесу.

В країнах Європи є фізичний терапевт; він виконує функції як наш інструктор з лікувальної фізкультури, але більш широкі – в плані фізичної реабілітації поранених, травмованих у ході бойових дій. Є, і це дуже суттєво, ерготерапевт. Таких фахівців в нашій медицині взагалі немає, раніше був трудотерапевт.

– **Поясніть читачам, що таке ерготерапія?**

– Це лікування рухами. Лікувальна фізкультура дозволяє відновлювати рухи в кінцівках, тонус м'язів, ерготерапія – дрібну моторику кисті верхніх кінцівок. Завдання ерготерапевта – забезпечити незалежність пацієнта від оточуючих, щоб він міг, коли має поранення двох чи чотирьох кінцівок, обслуговувати себе в побуті: готувати їжу, приймати її, одягатися і роздягатися, чистити зуби, відкривати двері, включати електричні прилади тощо. Цими знаннями раніше не володіли, бо не було потреби. Лікували хворих з інсультами, але з ними було простіше – одна рука працює, і людина більш-менш тренується.

В європейських країнах є ще лого-терапевт, який навчає пацієнтів відновленню мови. У них застосовується мультидисциплінарний підхід. Тобто працює команда фахівців, яку очолює лікар з фізичної реабілітації. Він собі в команду підбирає медсестру з реабілітації, фізичного терапевта, лого-терапевта, ерготерапевта та психолога – конкретно під одного хворого. При пораненнях кінцівок щоденно, протягом години, проводяться заняття з фізичного відновлення. І ще стільки ж часу дається самому хворому. У нашій же системі не можемо собі цього дозволити. Але ми намагаємося наблизити її до європейської. Не чекаючи, поки хтось у державі щось змінить. І це вже дає результати.

– **Тобто Ви проявляєте самі ініціативу?**

– А по-іншому не можна! Нарешті на державному рівні прийнято рішення про підготовку у вузах, починаючи з 1 вересня ц. р., лікарів з фізичної реабілітаційної медицини, фізичних терапевтів, ерготерапевтів. Їх навчання займе 6-7 років. А нам треба реабілітувати хлопців, ставити на ноги в короткі терміни сьогодні! Тому ми йдемо попереду фарватера.

Ми ставимо задачу не допустити інвалідність. Щоб якомога більше військовослужбовців повернулися у стрій. Це найголовніше! Доведено економічно: кожен долар, використаний на реабілітацію, дозволяє зекономити від 30 до 50 доларів, які потім витрачає держава на догляд за інвалідами. Це є і соціальний, і моральний аспект.

При сприянні помічника міністра оборони з питань медицини, полковника Всеволода Стебляка у квітні минулого року відкрили кабінет ерготерапії. У ньому встановили різні побутові прилади, муляжі із замком дверей, перемикачі. Щоб хлопці тренувалися як включати газову плиту, відкривати двері тощо.

Також розгорнули кабінет інтерактивної реабілітації із застосуванням комп'ютерної системи «Айрекс». З її допомогою військовослужбовець потрапляє у віртуальну гру, під час якої виконує різні рухи і підсвідомо розробляє кінцівки, суглоби, що зазвичай не міг би цього робити через болі. А в цій грі він про це забуває.

Віталій ЖИЛЬЦОВ, масажист відділення нетрадиційних методів лікування. Щодня обслуговує від 14 до 18 пацієнтів.

– До мене приходять в основному з остеохондрозом, болями в спині, радикулітом, – говорить Віталій Іванович. – Я їм допомагаю масажем – маю багатий досвід, знання. В Ірпінському військово-му шпиталі як цивільний фахівець працюю вже 12 років.

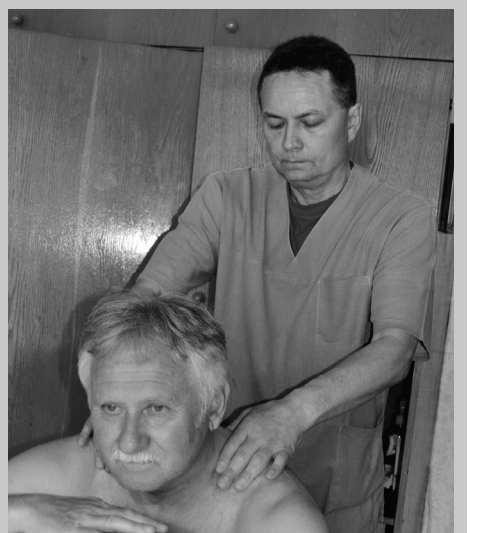

Медсестри Тетяна КОВАЛЕНКО та Марія РУДИЧ

Фахівці відділення психологічної реабілітації займаються відновленням психологічного стану поранених бійців. Підходимо комплексно до цієї проблеми. Паралельно з психологами, інструкторами лікувальної фізкультури активно працюємо над реабілітацією військових. В інших військових закладах держави поки що такого немає.

Лікує також і чуйне, з душею ставлення медиків до пацієнтів. Ніхто тут їх не футболить, не принижує. Такий підхід дозволяє прискорити відновлення функціонального стану.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

Голова Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Ігор ПАНАСЮК:

«ВИ Є СЛАВНИМИ НАЩАДКАМИ КОЗАЦЬКОГО РОДУ!»

Ми – переможці і призери! Разом з нами наші наставники

Патріотична зміна росте у нас. Про це засвідчив і міський етап Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «СОКІЛ (ДЖУРА)», який відбувся на базі загальноосвітньої школи №18. За участі керівника штабу – начальника управління освіти Ярослава Маляренка, спеціаліста з виховної та позашкільної роботи Тетяни Панасюк, директора науково-методичного центру Олени Лошицької, учасників АТО, представників «Правого сектора», які виконували роль суддів. Почесним гостем гри був голова Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Ігор ПАНАСЮК.

Крокують з піснею

Продемонструвати свою виправку, звиягучи приїхали команди 11 навчальних закладів. Їм треба було пройти через горнило багатьох етапів – серед них «Стройова підготовка», «Маршова пісня», «Ватра», «Долікарська допомога», «Розбірка і збірка автомата Калашникова», «Стрільба з пневматичної гвинтівки», «Топографія», «Туристична смуга перешкод» тощо. Найкраще з цими завданнями справилися загальноосвітні школи №№18, 12, 5. У такому порядку вони зайняли місця на п'єдесталі. Зазначимо, що переможців, учнів школи №18, тренує Олексій Дубас. Після напружених змагань юнаки та дівчата смакували кашу. Її приготували на пересувній польовій кухні, яку надала учасникам військово-патріотичної гри афганська спілка.

На заключному підбитті підсумків лідер Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Ігор Панасюк подякував юнакам та дівчатам за бойовий вишкіл, який вони продемонстрували, побажав успішно закінчити навчальний рік. Ігор Валерійович висловив задоволення, що в нас підрастає справжня патріотична зміна. Ви, констатував він, є славними нащадками козацького роду!

Ілона СЕМЕНЧУК

На вогневому рубежі

Змагання з топографії проводить член журі Сергій Забавський

ЧИ ВИСТАЧИТЬ СУБСИДІЙ НА 2016 РІК?

«Якщо сьогодні українці, споживаючи від 100 до 600 кВт-год на місяць, платять 99 копійок за кВт-год, то у вересні тариф піднімуть до 1,29 грн/кВт-год», – підкреслюють у комісії. А з настанням зими на 75-90% подорожчає і опалення (сьогодні ціна за «квадрат» – 14-18 грн. в залежності від регіону).

Тим, хто розраховує на отримання допомоги від держави у вирішенні комунальних проблем, потрібно весь час бути пильними — «правила гри» змінюються постійно. Ще з травня 2015 року, коли Кабмін України прийняв нову систему призначення житлової субсидії, вимоги до громадян змінювалися неодноразово. Уряд встиг переглянути перелік документів, необхідних для оформлення субсидій, а також норми споживання комунальних послуг.

Також постійно зростає кількість тих, хто розраховує на призначення допомоги в оплаті комунальних послуг. Зазначимо, тим, хто отримував субсидію раніше, вона нараховується автоматично. Якщо не змінився сімейний бюджет. І все ж державі доводиться постійно збільшувати покриття комунальних послуг. У своїх інтерв'ю ЗМІ соціальний міністр Павло Розенко зізнався, що на 2016 рік для виплати субсидій довелося додатково виділяти до закладених

35 ще 5,3 млрд. грн.. За його словами, цього ресурсу достатньо, щоб покрити потреби на 2016 рік. Утім, і тут, за словами Павла Розенка, можливі нюанси: «Наприклад, родина мала велику три-

кімнатну квартиру, і от роз'їжджаються батьки з дітьми в різні квартири. Вони замість великої квартири купують меншу, можливо, переїжджають у гірші умови. Але все одно це факт покупки на суму, більшу ніж 50 тисяч. І система субсидій знову гнучка в таких ситуаці-

ях. Ми не йдемо сліпо за принципом: ви купили житло більше, ніж за 50 тисяч гривень, отже, не маєте право на субсидію. Комісії місцевих адміністрацій досліджують: якщо ця родина реально незможна, їй можуть нарахувати субсидію», — пояснює Розенко. Отже, якщо у вас виникла така ситуація — звертайтеся до органів місцевої влади.

А от щодо суми комунальних субсидій, то фіксованих розмірів не існує. Для кожного домогосподарства чи родини розмір допомоги розраховується індивідуально за певною формулою з урахуванням коефіцієнтів, затверджених Кабміном. Щоб визначити точний розмір субсидії, найкраще звернутися до органів соцзабезпечення. Тільки вони можуть назвати вам точну цифру, тому що, по-перше, деякі розцінки визначаються на місцях. А по-друге, для різних областей України діють різні коефіцієнти, які враховуються при розрахунку субсидії.

Сергій ГАЧКОВ

Вітаємо
з днем народження

МАЦЮКА
Дмитра Микитовича
МАСЛІВСЬКУ
Тетяну Степанівну
ЧИЧИКА
Івана Йосиповича
ГЛАВАЦЬКОГО
Анатолія Володимировича

Ми бажаємо щасливої долі,
Щоб цвіла, як ромашки у полі!
Вам в житті оптимізму, грошей,
Теплих слів, побажань від людей!

ІРПІНЬКА РЕГІОНАЛЬНА СПІЛКА ВЕТЕРАНІВ АФГАНІСТАНУ
(ВОЇНІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ) ТА УЧАСНИКІВ АТО

Поздоровляємо
з днем народження

ВАСИЛЕНКА
Георгія Тихоновича
АРТЕМЕНКО
Лідію Степанівну

Щоб кожен день був радісним і світлим,
багатим на добро, привітним.
Міцного Вам здоров'я, довгих років життя!

ІРПІНЬКА МІСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ІНВАЛІДІВ ВІЙНИ, ЗБРОЙНИХ
СИЛ ТА УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

МОЛОДЬ ПРОХОДИТЬ ВІЙСЬКОВИЙ ВИШКІЛ У «РАТІБОРІ»

На базі загальноосвітньої школи №18 успішно працює клуб «Ратібор», який очолює Олексій ДУБАС. Тут проходять військовий вишкіл і юнаки, і дівчата.

Військово-патріотичне виховання молоді стало для Олексія Миколайовича покликанням, внутрішньою потребою. Захоплення військовою справою передалося від вітчима Володимира Миколайовича, який все життя присвятив армії.

Олексій закінчив Ірпінську школу №17. Після 8 класів пішов у столичне училище опановувати професію «налагоджувач обладнання». Але його найбільше цікавила військова справа. Тому вступ до Рязанського вищого військово-десантного училища сприйняв як подарунок долі. Та закінчити цей заклад не судилося.

Повернувшись в Україну, продовжив військовою справою, але вже в іншій якості – на посаді заступника голови військово-патріотичного клубу «Ратіборець» міста Бориспіль. Тоді його очолював афганець Яцюта, на жаль, вже пішов із життя. Починали з підвалів, культивували карате, бокс, інші види спорту. У 2012 р. розробили власну програму бойової системи виживання воїна для підрозділів спецназу, ВДВ, яку потім адаптували для школярів. Її схвалили в Міністерстві оборони України і... посунули на другий план.

У 2013 р. Олексій Дубас, висловлюючись військовою термінологією, поміняв місце дислокації. Створив клуб військово-патріотичного виховання «Ратібор» на базі школи №18, яка розташована в Коцюбинському. Посприяв йому в цьому директор навчального закладу Ігор Лошицький. І знову довелося починати з підвального приміщення, ремонтувати його своїми руками.

– У нас у клубі паритет між хлопцями і дівчатами – 50 на 50, – зазначає його керівник і водночас заступник директора з господарської частини школи Олексій Дубас. – Між іншим, представниці слабкої статті більше цікавляться військовою справою. Я дітей лише направляю, а вони самі себе виховують. Міняються на краше на очах!

– Я володію великим багажем військових знань, їх не кожен кадровий офіцер знає, – продовжує Олексій Миколайович. – Сьогодні дуже важливо, особливо з огляду російської агресії проти України, більше уваги приділяти військово-патріотичному вихованню підростаючого покоління. У нас нова методика навчання, починаючи з бойової системи виживання воїна, тобто забезпечення життєдіяльності людини в будь-яких екстремальних ситуаціях.

Діти починають тренування зі школи виживання. Проходять парашутно-десантну підготовку, тактико-спеціальну, інженерно-саперну тактику під керівництвом інструкторів у відставці, які представляють підрозділ «Альфа» Служби безпеки України, морську піхоту, військову картографічну частину, що базується в Коцюбинському, ВДВ. Я викладаю тактико-спеціальну підготовку та рукопашний бій.

На польові заняття, в табори вихованців клубу «Ратібор» їдуть в основному за кошти своїх батьків. Туристичні походи – з мінімальним забезпеченням, 10-кілометровим марш-кидком, який включає 5 етапів, зокрема повне маскування, пересування по місцевості, «знешкодження» противника тощо. Діти проходять через фізичні, психологічні стреси, через вміння розвести вогонь у польових умовах. А потім задача екзамена, вручення шеврона і клубного берета.

«Ратіборці» тренуються також з бійцями Національної гвардії на полігоні, що в Бориспільському районі. Деякі офіцери-гвардійці просять: хочемо, щоб ваші інструктори провели для нас семінар. І неспроста. Скажемо лише про один красномовний факт. Саме завдяки знанням, здобутим на практичних заняттях в «Ратіборі», змогли вийти з Іловайського котла двоє наших хлопців. «Ми вчимо солдатів: ви не повинні працювати по інструкції, – констатує Олексій Дубас. – Головне під час екстремальних ситуацій, бойових дій – думати!».

Батьки схвалюють вибір своїх синів та доньок. Бо переконалися: «Ратібор» – це гарт, спорт, наука долати труднощі. Один із вихованців Олексія Дубаса якось сказав: для мене головне в житті – клуб «Ратібор»!

Олексій Миколайович розповів, що зараз працюють над зміцненням матеріальної бази клубу. Найближчим часом планують відкрити тир. Вдячні одній з військових частин, яка забезпечила «Ратібор» навчальними мінами, а також за допомогу Полтавському клубу юних десантників «Гвардія».

Приємно констатувати, що збільшується кількість друзів клубу. Вони, зокрема, вирішили допомогти опанувати дайвінг – підводне занурення. Це ще один із напрямків модернізованої програми.

Діяльність клубу «Ратібор» розширилася – його філіал відкрили в ЗОШ № 17. Таким чином ще більше дітей можна буде забрати з вулиці.

Ствердно можна говорити, констатує мій співрозмовник, що молодь зацікавлена у такому вишколі.

На фото: Олексій Дубас тримає національний прапор, який передали клубу бійці 8 ОГШБ. Зв'язок з фронтом нерозривний. «Ратіборці» постійно відправляють учасникам АТО продовольчі пакети, малюнки, листи з побажаннями перемоги, щасливого повернення додому.

Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

• Досвід

АЛЬТЕРНАТИВИ НЕМАЄ

Наш співрозмовник – Олександр ЗІНЧЕНКО, голова об'єднання співвласників багатоквартирних будинків по вул. Максима Рильського, 5-а, 5-б, 5-в (далі – ОСББ).

– Пане Олександр! Ви маєте досвід управління ОСББ. Просимо поділитися ним з нашими читачами.

– Ми працюємо у такому форматі більше двох років. Керівником Об'єднання мене обрали на загальних зборах жителі трьох п'ятиповерхівок. У нас 102 квартири.

Після забудовника на прибудинковій території навели порядок, розбили клумби, облаштували нові паркувальні місця. І територія, як кажуть, засяяла, оновилася.

– Усі питання, включаючи тарифні, вирішуєте на загальних зборах?

– Так! У перший рік встановили тариф на рівні 4, 5 грн. за кв. м – за вивіз сміття, прибирання території, під'їзду, на зарплату голові Об'єднання, бухгалтеру, двірнику. Я, між іншим, керівник і бухгалтер одночасно, щоб економити кошти. На той момент виходило трохи дорожче, ніж у жеківських будинках.

Ми уклали договір з компанією МП «Рада» на вивіз сміття по понеділках та п'ятницях. В цілому співпрацю задоволені – стосунки з «радівцями» нормальні, ділові.

Згодом тарифи підкоректували: для однокімнатної квартири – 5 грн. за кв.

Нам тут подобається!

м, для двокімнатної – 4,50. Їх (тарифи) переглядаємо наприкінці кожного року – у сторону зменшення або збільшення. Створили резервний фонд. Адже можуть виникнути фарс-мажорні обставини – лічильник вийшов з ладу, поламалася водостічна труба тощо.

– А як працюєте з монополістами?

– Безпосередньо самі жителі укладають угоди з «Ірпінським водоканалом», Ірпінським підрозділом «Київобленерго», управлінням газового господарства. Наше ОСББ укладає договори з енергетиками тільки на внутрішнє освітлення під'їздів, з водоканалом – на використання води для миття під'їздів, полив квітів та декоративних саджанців.

– У вас новий житловий фонд, тому маєте переваги над старими будинками.

– Звісно, новий житловий фонд краще, ніж старий. Бо наші ЖЕКИ до багатьох будинків не торкалися десятиріччями через відсутність коштів. А ось в Об'єднанні, якщо всі добре платять, то можна робити ремонт хоч кожен рік.

– Отож доречно поцікавитися: люди за послуги платять добре? Якщо є боржники, то як з ними боретесь?

– Є Закон України про ОСББ, який ніхто не може ігнорувати. 90-95 % жителів будинку регулярно сплачують за послуги. У нас було декілька боржників. Тому ми змушені були звертатися до суду. Він виніс вердикт: всі повинні платити квартплату згідно з чинним законодавством; зобов'язані погасити борги без права апеляції. І боржники розрахувалися протягом 10 днів. Тепер претензій до них немає.

– Цікаво почути Вашу думку і з такою приводу. А чи змінилося ставлення людей до використання майна?

– Ми привчаємо їх до порядку різними методами. Біля всіх чотирьох під'їздів поставили попільнички, бачки для дрібного сміття. Отож самі бачите, навколо будинків охайно. Хоча ще трапляються випадки, коли кидають на тротуар недопалки.

Люди повинні усвідомити: це майно їхнє власне, до нього треба бережно, з любов'ю ставитися. Врешті-решт, ми ж європейська держава!

– Три будинки обслуговувати краще, ніж один. Бо, зокрема, менше коштів витрачається на утримання адмінпарату, чи не так?

– Я думаю, економічно вигідніше мати в управлінні два-три будинки. Зрештою, все залежить від того, яку будуть платити квартплату. Її рівень, як я вже казав, визначаємо на загальних зборах. Самовільно ніхто нічого не робить.

– Олександр Зінченко як голова Об'єднання перед ким звітується?

– У нас є ревізійна комісія. Перед нею я звітую наприкінці року про проведену роботу, використання коштів. До речі, сплачуємо тільки податки із зарплати.

– На Вашу думку, чи є альтернатива ОСББ?

– ОСББ треба створювати! Це як свій ЖЕК. Ви ним керуєте, регулюєте тарифи.

• Авторитетна думка

ДОПОМОЖЕМО СТВОРИТИ ОСББ!

– Наша ціль – допомогти мешканцям міста у створенні ОСББ, – говорить депутат міської ради, представник Партії захисників Вітчизни Іван ЛЕХМАН. – Не тільки роз'яснювальною роботою, а й організаційно, щоб швидше запустити цей процес. Звісно, якщо буде бажання в ірпінчан.

– Це нагальна вимога часу, чи не так?

– На сьогодні це та реформа, яка повинна була відбутися ще 20 років тому. Бо до цього часу все йшло за інерцією. Працівники ЖЕКів не виконували належним чином свої обов'язки, хоча гроші збирали справно, а громадяни не були забезпечені нормативними документами. Тобто за-

конодавчо за ними не було закріплено жодних норм, щоб вони мали змогу самостійно займатися обслуговуванням будинків.

ЖЕКИ багато робіт повинні виконувати за кошти, що їм сплачують люди. Але цього не роблять! Тому часто прибиранням під'їздів, проведенням освітлення, заміною лампочок і т.д. займаються самі громадяни. То навіщо платити двічі?!

У нас є хороші приклади. Коли люди створюють Об'єднання, то в них змінюється ставлення до свого майна. Але ще багатьом треба усвідомити: все майно в ОСББ – це їхня власність! Те, чого не було раніше.

– На створення ОСББ часу залишилося обмаль – до 1 липня цього року. А тим, хто не встигне визначитися, що робити?

– У разі не створення ОСББ громадянами до 1 липня законодавчо всі будинки і далі будуть обслуговуватися. Але не ЖЕКом, а приватною або комунальною структурою, яку їм призначить міська влада. Тобто рішення місцевих органів самоврядування буде імперативним, оскільки вибору не має. Або ви створюєте, або вам дають альтернативу.

Наступне питання – вартість тарифів. Для населення краще самостійно зібратися і обслуговувати будинок, тоді тарифи будуть значно менші від тих, які вони сплачують ЖЕКу. Бо є калькуляція, кошторис затрат собівартості обслуговування будинків.

– А чи можна ще «вибити» кошти з міської ради, скажімо, на утеплення будинків, щоб потім свої кровні не викидати?

– Навряд. Бо бюджет уже давно сформований, кошти розподілені.

– Я думаю, багато ініціативних ірпінчан захочуть створити ОСББ. Куди їм звертатися за порадою, консультацією?

– Вони можуть звертатися до нашої громадської приймальні, яка знаходиться по вул. Шевченка, 5. Ми будемо виїжджати на місця, до ініціативних груп, координувати їхні дії, надавати консультації. Якщо побачимо, що люди реально хочуть змін, ми їх забезпечимо необхідним пакетом документів для створення та державної реєстрації Об'єднання співвласників багатоквартирних будинків. Послуги надаються безкоштовно. Наша команда працює на громадських засадах для розвитку та благополуччя громади Ірпеня.

Телефони для довідок: (068) 947-22-87, (063) 759-98-30.

Спілкувався **Василь ГРУШЕЦЬКИЙ**

Бо коли вас візьме на обслуговування, приміром, комерційна організація, то не буде питати, які тарифи хочете. Диктуватиме свої умови, незалежно від ваших пропозицій.

– В Ірпені на дахах окремих будинків встановлені котельні. А як ОСББ, яке очолюєте, обігріває свій житловий фонд?

– У нас у всіх квартирах стоять газові котли, які обігрівають помешкання, забезпечують гарячою водою. Встановлені лічильники на воду. Жителі квартир на газ, воду і електроосвітлення укладають індивідуальні договори. Якщо є заборгованість, їх відключає від послуги монополіст. Наше Об'єднання до цього немає ніякого відношення.

ПІСЛЯМОВА. На мій погляд, прибудинкову територію ОСББ можна назвати зразковою. Милують око квіти, декоративні саджанці, підстрижені газони. Щоб постійно підтримувати красу, на загальних зборах вирішили взяти на роботу ще садівника.

Альтанки

Шарму зовнішньому інтер'єру додають корабельні сосни, три альтанки. Паркувальні місця для автомобілів викладені тротуарною плиткою. До речі, після будівельників зону тротуарної плитки розширили за власні кошти.

А ще тут сподіваються на допомогу міської ради, яка пообіцяла відремонтувати дорогу з вибоїнами по вулиці Максима Рильського.

Василь ОСТРОЗЬКИЙ